

af det ærede Medlem, der sidt havde Ordet. Jeg vil tillade mig at dybde et Par Ord, blifft ved Landforholdene vest for den projekterede Havn. Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at naar et saa stort Foretagende som dette skal bringes frem, er der Anledning til allerede ved dets første Fremkomst at have Opmærksomheden henvendt paa alle de ledende Momenter, og at drage Omjerg for, at der ved Planens Gjennemførelse træffes Bestemmelser, der betyde, at ogsaa det tilstødende Terrain bliver behandlet og benyttet saa godt som det er muligt. Jeg kan ikke frigjøre mig for den Forestilling, at hele Opmærksomheden hvad der jo forordrigt er ganske naturligt, har været henvendt paa selve Frihavnen og Anlægget der, saa at Omgivelserne for den, høitærede Indenrigsminister er blevet noget Negligeret. Noget, der i dette Dreblik har høit mindre Betydning, og jeg vil derfor ogsaa tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke var ønskeligt allerede paa dette Tidspunkt at træffe forskjellige Bestemmelser, som kunne være heldige for disse Omgivelser, og derved ogsaa for det fremtidige Anlæg. Det fremgaar jo af den Plan, som er bleven fordelt til os — det har uregelmæssigt været ønskeligt at se noget rigtig paa den, da den er saa lille af Format, og den, der har været fremlagt i Læseparet har jo ikke været synderlig tydeligere — at der skal være en Forbindelse, som gaar igjennem Kastelet fra Frihavnsanlægget ned til Toldboden. Det er jo rimeligt, at der maa være en Forbindelse et eller andet Sted mellem den ny Havn og den gamle, og jeg skal da tillade mig at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om det ikke vil være heldigt, at en saadan Forbindelse saa vidt muligt, naar den har passeret Kastelet, kommer enten sønden om eller i alt Fald paa en lidt heldigere Maade paa dækket, naar den kom ud fra Kastelet, thi det vilde ellers ganske sikkert være en høit stabelig Dæmning i æsthetisk Henseende, som vil anvragt paa et af de smukkeste Punkter i København. Dernæst er det jo temmelig sandsynligt, at der ved den Godsstation, som skal anlægges inde paa Glaciet af Kastelet, bliver stærk Fare for en Afbrydelse i hele det fri Terrain, som nu indbefattes af Kastelet og dets Omgivelser, og det allerede nu eksisterende An-

læg, som gaar under Navnet Østre Anlæg. Jeg kan ikke se rettere end, at naar Bestræbelserne i den Grad som for Tiden her i København gaa ud paa at omdanne Staden til en Storstad, er det jo ogsaa absolut nødvendigt at beholde saadanne gamle Pladser, beholde Gangerne, hvortgjennem frisk Luft kan tilføres, og som saadanne ligger i dette Dreblik hele det store Terrain, som fra Kastelet gaar gennem Østre Anlæg over Botanisk Have og Rosenborg Have. Det er en temmelig sammenhængende Kæde ubebygget Grund, og der er derved givet Momenter for en smuk Omgivelse af den Del af København, som vi maa gøre alt Muligt for at holde saa ubæret som muligt. Det er egentlig dette, som jeg gerne vilde tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, at den tilkomende Plan udføres paa en saadan Maade, at ikke hele Terrænet omkring Kastelet bliver ganske afslaaet fra Østre Anlæg, saaledes at det falder i Stumper og Stykker og ikke bliver noget helt og sammenhængende Parti. — Endelig skal jeg tillade mig at gøre nogle Ytringer angaaende Forbindelsen, nord ud langs med Frihavnen. Jeg ser ikke rettere end, at naar en saa stor Institution som en Frihavn skal anlægges her, vil det være nødvendigt at skaffe en stor bred Vej som Afgrænsning af den. Der skal være 2 Indgange til Frihavnen, en sydlig og en nordlig. Det er altsaa Mening, at der langs denne Vej vil blive en meget stor Trafik, og der skal desuden være Jernbane. Jeg kan ikke se andet end, at den paaentte Gade, som nu er projekteret til 30 Alen, efter Planen er altsaa lille, og at det vilde være høit ønskeligt, om man allerede nu gør sig flørt, at den maa være af ganske andre Dimensioner. Dermed staar ogsaa i Forbindelse at man ad den Vej, da man dog skal skære igjennem op mod Nord, kunde faae et Dehouché fra Angelnie fra hele den Del af Ønen, som dog er saa etendommelig og saa smul, at jo nærmere man kan holde sig Stranden, jo bedre vil det være. Jeg vil altsaa tillade mig at anmode den høitærede Indenrigsminister, at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, at der kunde blive taget lidt Hensyn til Skjænheden, og at man kunde arbejde lidt for at forene det Nyttige med det Behagelige. Jeg har allerede